

ואנו נבנהו „סומך נופלים“...

התיאור הראשון בעתונות העברית על

הצניחה - לפני 80 שנה

השנה אנו מציינים מאורע נכבד בתולדות הצניחה: לפני 80 שנה קפץ רביסטן תומס בולדווין מארצות הברית במצנח שהמציא — עשוי לראשונה חומה של משק, שיכלה להתקבל ולהתפרש. עד אז בנו מצנחים משלך קבוע.

אנו מודפסים מאן את התיאור הראשון של צניחה בעתון עברי כפי שהופיע בעתון „היום“ שיצא לאור בפתח-חורג (היא לינינגרד של היום) לפני שמונים שנה — ב-18 לאוגוסט 1887.

...קחל גדול, יותר מחמישים אלף איש, נקבצו באו אל חוף יאמאקא-ביי, אשר על יד רעקווי-ביטש לראות נפלאות שהאמאס באלדווין, את אומץ רוחו, אשר ירד ממגדל הפורח באוויר אשר לו (הכוונה לכדור פורח — המערכת) ארצה מגובה 1100 רגל, על ידי הכלי הידוע בשם פאראשוט ואנחנו נבנהו בשם „סומך נופלים“.

הכלי הזה עשוי בתבנית כלי המחסה ממטר, אך הוא גדול ממנו יתר הרבה מאד האיש היורד מגובה יאחוזו פתחו בידו חוזה בנוסף, ילחץ האוויר אשר מתחתיו ויעצור בעדו וירד לאט לאט ארצה.

ביום 9 באוגוסט בבוקר הוציאו את המגדל הפורח אל כנר רחבת ידים, שמה קשרתו וימלאהו קיטור המאור. בעת הצהרים כבר נאסף המון רב על יד החוף בקרבת המגדל, לראות כאשר ימלאהו קיטור. ואחרי כן הלך התמוך מרגע לרגע, הלך ורב, עד כי נאלצו להביא גודר שוטרים לעצור בעד העם לבל יתרוסו לגשת אל המגדל. בשעה החמישית נגמרו כל ההכנות הדרושות וכעבור חמישה רגעים בא באלדווין אשר היה המנצח על עושי המלאכה ויהי עלו ושמה על המקרה אשר הטבע האיר אליו פניו ולא יפגעו מעבור בדרכו מסאת מוג האוויר ותכונתו.

אחרי כן, ציווה לעשרים וארבעה אנשים בקרב העומדים ליד המגדל כי יאחזו בחוקה את החבל אשר העונן קשור בו, ויישוב בצניחה הקשורה אל המגדל. בשעה 5 עם 17 רגעים נתן צו כי ינתקו את החבל מהעונן ובו ברגע התרומם המגדל לאט לאט. למען לא יתרומם המגדל עד מאוד, קשרו אותו בחבל אל אחד הצצים הקרובים.

ויהי בעלות באלדווין עד גובה שלוש מאות רגל, הוציא סכין מחיקו ויגזור את החבל אשר בו קשרו את המגדל הפורח אל העץ. למראה הזה התפרצה נאקה חרישית מליבות הנאספים והמגדל הפורח עלה חיש מעלה.

או החל באלדווין את הכנותיו, בשעה 5 עם 22

רגעים עזב באלדווין את המגדל, העומדים על הארץ ראו בהחזיקו בסבעת אשר ב„סומך הנופלים“, ויצא מהצינה לרדת ארצה מגובה בערך אלף ומאה רגל. בראשונה נדמה לקהל הרואים כי לא יפתחו חרצובות „סומך נופלים“ ולא יפרוש מוטות כנפיו ובאלדווין

ציור המחמה הקודמת: כדור פורח ואל סלו קשור מצנח (היתה זו עוד הת' קופה לפני המצאת כיפת החשי והמצנח היה יציב ובלתי מתקפל...)

יפול המימה, אולם כעבור איזה חלקים מחלקי הרגע נתהווה שינוי בנפילתו וכעבור רגע עם 24 חלקים מאז עזב באלדווין את הצינה, ירד ארצה ויפול המימה. אך כרגע קם ויחצה במים עד הגיעו אל אחת מגבעות החול ובעלותו על החוף קידם העם פניו בתרועות היד.

לדברי באלדווין, לא פעלה עליו ירידתו כל פעולה לרעה ורק נפשו עיפה מעט.

ראשי החברה למסילות הברזל ואניות הקיטור נתנו באלדווין סך 1500 ליש"ט ובעד ימים אחדים יעלה שנית במגדל הפורח באוויר להראות את פעול הגדול הקהל עם.

אלכסונד של „סומך הנופלים“ יעלה על 18 רגל. המחיה לבית הדפוס — ג. ק.

אספר לכם על התוצאות...

מפקד הצנחנים משוחח עם בוגרי הפנימיה הצבאית

במקום לספר לכם כיצד אנו עושים את הצנחנים, אספר לכם על התוצאות. מה עושה החינוך שלנו? אספר לכם על קרב סמוך.

ערב קודם נהרגו שלושה חיילים שעלו על מוקש בשעת פטרול, למחרת הוחלט על הפעולה, שנקבעה ליום א' בבוקר, היחידה היתה בחופש, המפקדים גם הם היו בבתיהם, היה צורך להכין תכניות ולתדרך את החיילים, וזו היתה פעולה ראשונה בסוגה שהיינו צריכים לבצע: לאור היום, בזחלים, נעזרים על ידי טנקים.

הסברנו: למפקדים ולחיילים שלנו אומרים מה צריך לעשות ובשעת הכרח — זה מספיק, בחצות נתקבלה החוראה האחרונה, הקדימו את שעת היציאה ברבע שעה — ל-6,15, היו תקלות, אמרו, תעבור שעה עד שיצאו, אבל טעו.

הגענו לסמוע ומגשנו באויב שהגיע יחד אתנו ואפילו קצת לפנינו, נכנסנו 300 חיילים עם 7 טנקים, מולנו 500 חיילים ולהם מרגמות ותולרים, הם כבר תפסו שטחים סמוך לסמוע, באנו בכביש, נתקלנו בחלק מהשיירה שלהם, חלק אחר היה כבר בגבעות, הירדנים תפסו את הגבעה שמול ציר הנתונה, סמוע הצפונית גם היא היתה תפוסה בידיהם ויתר הכוח שלהם התפרס בגבעות מסביב, ללא שהיות התנפלה הסירת עם שני זחלים על הצומת שהיה בידי הירדנים, כאן נהרג סגן אלוף יואב, תוך חמש דקות נכבשה הגבעה.

כוח אחר עלה מייד על הגבעה מצד שמאל וכבשה, היחידה שנועדה לכך, עלתה על סמוע הצפונית, חיילים בודדים וחוליות-חוליות הוציאו את הירדנים מהעמדות וכבשו את המקום ב-10 דקות, הכוח שעלה על סמוע הדרומית — לא נתקל בהתנגדות.

הצנחנים נלחמו בכל מקום והתגברו על כל כוח שעמד מולם, גם אם היה עדיף במספר או בעמדות שולטות, בכל מקום שהשיגו בירדנים — לשם הסתער, ללא שהיות, במחירות, בלי לספור את האויב, היו מקרים ששני צנחנים הסתערו על 10 ירדנים — ואלה ברחו, פעולות הצנחנים היו עד כה בלילה, בלילה לא

אתם שואלים מה תפקיד הצנחנים? — תפקידנו לחוות יחידה בעלת ביצוע מעולה, המסוגלת לכל פעולה: — בצניחה, בחי"ר לילה, מלחמת יום ובקומנדו, אולם במטרתנו הראשית — פעולה בעורף האויב, לצנח בעורפו ולחילהם בכיתור.

נקודת המוצא שלנו: אנחנו מוכתרים, ובכן, אנחנו צריכים להפוך מצב נחות למצב מנצח.

אנו בעורף והאויב מסביבנו — זהו המצב הטבעי בשביילנו, בשעה שלגבי יחידות אחרות זה אולי הפוך — בשביילנו זה רק מתחיל.

החיערכות לקראת היציאה לקרב סמוע בדרום הרי חברון